

Tháng ngày h&i h&, đ&i nĝi ng&n ng&i, thoáng ch&c đã già... Ch&ng dám nói hi&u h&t m&i đ&u nh&n sinh nh&ng ch& có hi&u đ&i thì s&ng m&i thanh th&n, s&ng tho&i mái.

Qua m&t ngày, m&t m&t ngày,
Qua m&t ngày, vui m&t ngày,
Vui m&t ngày, l&i m&t ngày .

H&n phúc do mình t&o ra. Vui s&ng là m&c tiêu cu&i cùng c&a cu&c đ&i, ni&m vui &n ch&a trong nh&ng s&l vi&c v&n v&t nh&t trong đ&i s&ng, mình ph&i t& tìm l&y. H&n phúc và vui s&ng là c&m gi&c và c&m nh&n, đ&u quan tr&ng là &tâm tr&ng.

Ti&n không ph&i là t&t c& nh&ng không ph&i không là g&i c&. Đ&ng quá coi tr&ng đ&ng ti&n, càng không nên quá so đ&, n&u hi&u ra thì s&l th&y nó là th&l ngo&i thân, khi ra đ&i ch&ng mang đ&n, khi ch&t ch&ng mang đi. N&u có ng& i c&n b&n giúp, r&ng lòng m& h&u bao, đó là m&t ni&m vui l&n. N&u dùng ti&n mua đ&lc s&l c& kh&e và ni&m vui thì t&i sao không b& ra mà mua? N&u dùng ti&n mà mua đ&lc s&l t&i thì đáng l&m ch&! Ng& i kh&n bi&t ki&m ti&n, bi&t tiêu ti&n. Làm ch& đ&ng ti&n đ&ng làm t&i cho nó.

"Qu&ng đ&i c&n l&i c&ng ng&n th&ng c&ng ph&i làm cho nó phong phú". Ng& i già ph&i thay đ&i quan ni&m c&u k& di, h&y chia tay v&i "ông s&l kh& h&n", h&y làm "con chim bay l&ng". C&n ăn th&n thì ăn, c&n m&c th& m&c, c&n ch&i th& ch&i, luôn luôn nâng cao ch&t l&ng cu&c s&ng, h&ng th&l nh&ng thành qu& công ngh& cao, đó m&i là ý nghĩa s&ng c&a tu&i già.

Ti&n b&c r&i s&l là c&a con, đ&a v&l là t&m th&i, v&l vang là quá kh&, s&c kh&e là c&a m&n Cha m& yêu con là vô h&n; con yêu cha m& là có h&n !
Con &m cha m& bu&n lo; cha m& &m con nhìn m&t cái, h&i vài câu là th&y đ&r&i !
Con ti&u ti&n cha m& tho&i mái; cha m& tiêu ti&n con ch&t ng d& !
Nh&a cha m& là nh&a con, nh&a con kh&n ph&i nh&a cha m& !

Khác nhau là thô, ngô i hiếu đói coi việc lo liều cho con là nghĩa vả, là niềm vui, không mong chờ báo đáp.

Chờ báo đáp là tốn làm khờ mình.

Đau đau trông cậy ai? Trông cậy con ư? Nếu ưm dai dỗng chừng có đói a con có hiếu nào ư bên giềng đâu (cứu bịnh sống tiễn vô hiếu tốn). Trông vào bận đói ư? Ngó i ta cũng yes, có khi lo cho bận thân còn chả a xong, có muôn đòn đòn cũng không làm nổi

Trông cậy vào đòng tiễn ư? Chờ còn cách ư.

Cái đói, ngó i ta chừng hay đói ý, cái không đói thì nghĩ nó to lỏm, nó đập lỏm. Thức ra sẽ sung sướng và hạnh phúc trong cuộc đói tùy thuộc vào số thời gian nó ra sao. Ngó i hiếu đói rất quý trọng và biết thời gian mình đã có, và không ngừng phát triển thêm ý nghĩa của nó, làm cho cuộc sống vui hồn, giàu ý nghĩa hồn.

Còn có tóm lòng rỗng mồi, yêu cầu cưng sướng và thời gian thời cưng cưng sướng, trông lên chừng bỗng ai, trông xuống chừng ai bỗng mình (tốn thời gian bột túc tốn hồn hồn đói), biết đòn thì lúc nào cũng vui (tri túc thời gian lỏm).

Tốt cho mình nếu u đam mê, vui với chúng không biết mệt, tốn tìm niềm vui

Tốt bỗng vui mồi ngó i, vui vì làm việc thiền, lạy việc giúp ngó i làm niềm vui.

Con ngó i ta vẫn chừng phân biết giàu nghèo sang hèn, tốn tâm vì công việc là coi nhau có cõng hồn, có thể yên lòng, không hồn thốn vui lòng tâm là đói. Hứng hồn ngó i ta cũng nghĩ cõi rỗi, ai cũng thời cuối cùng trại vui với tôi nhiên. Thức ra ghê cao chừng bỗng tuối thời cao, tuối thời cao chừng bỗng niềm vui thanh cao.

Quá nỗi đau đói ngó i dành khá nếu u cho số nghĩa p, cho gia đình, cho con cái, bây giờ thời gian chừng còn lối bao nhiêu nên dành cho chính mình, quan tâm bận thân, sống thời nào cho vui thì sống, việc gì muôn làm, thích làm, thì làm, ai nói sao mặc kệ vì mình đâu phai sống đói ngó i khác thích hay không thích, nên sống thời vui mình.

Sóng trên đói không thời nào vui số nhau ý, có khi hồn khuya t là lối thời gian tình đói, nếu chăm chăm cõi toàn thì số bỗng cái cõi toàn làm cho khói số. Chừng thà thời nhiên đói mệt vui hồn thời nào cũng xong.

Tuổi già tâm không già, thời là già mà không già. Tuổi không già mà tâm già, thời là không già mà già. Nhìn xem lý mệt vui đòn thì nên nghe già.

Sóng phai năng hoát đòn, nhung đòng quá mệt. Ăn uống quá thanh đòn thì không đói chừng bỗng, quá nếu u thời cá thì không hồn thốn đòn. Quá nhàn rỗi thì buồn tốn, quá ưn ào thì khó chịu. Mệt thời đòn nên "vui a phai".

Ngó i ngu gây bịnh (hút thuốc, say rượu, tham ăn tham uống...)

Ngó i đót chở bịnh (đau mệt đi khám bịnh)

Người khôn phòng bỗn, chăm sóc bỗn thân, chăm sóc cuộc sống.

Khát mồi uống, đói mồi ăn, mệt mồi nghỉ, thèm ngái mồi ngủ, mà mồi khám chữa bỗn... đỗu là muỗi.

Chỗt lòng cuộc sống của người già cao hay thấp chừng yểu tùy thuộc vào cách tự duy, tự duy hống lối là bút cursive gì đỗu xem xét theo ý u tò có lối, dùng tự duy có lối đỗ thiết kế cuộc sống tuổi già số làm cho tuổi già đỡ yếu sụp xuống và tự tin, cuộc sống có hống có vỗ; tự duy hống hối là tự duy tiêu cực, sống qua ngày vui tâm lý bi quan, sống nhả vỗ y sỗ chóng già chóng chết.

Chỗi là mệt trong nhung nhu cùu cùu bỗn cùa tuổi già, hãy dùng trái tim con trai đỗ tìm cho mình mệt trò chỗi ưa thích nhốt, trong khi chỗi hãy thử nghĩ m niêm vui chíu n thóng, thua không cay, chỗi là đứa. Võ tâm lý và sinh lý, người già cùn kích thích và hưng phấn đỗ tò ra mệt tuôn hoàn khoe mnh.

"Hoàn toàn khoe mnh", đó là nói thân thử khoe mnh, tâm lý khoe mnh và đỗ o đỗc khoe mnh. Tâm lý khoe mnh là biết chiu đỗng, biết tò chỗi, biết giao thiệp. Đỗ o đỗc khoe mnh và có tình thóng yêu, sốn lòng giúp người, có lòng khoan dung, người già chăm làm đỗu thiền sống lâu.

Con người là con người xã hội (có bỗn ghi: con người tòn tòi trong xã hội), không thử sống biết lop, bỗng tai bút mệt, nên chỗ đỗng tham gia hoặt đỗng công ích, hoàn thiển bỗn thân trong hoặt đỗng xã hội, thử hiến giá trị cùa mình, đó là cách sống lành mnh.

Cuộc sống tuổi già nên đa tòng, đa nguyên, nhieu màu sắc. Có mệt hai bỗn tòt thì chỗi đỗ, nên có mệt nhóm bỗn già. Tình bỗn làm đỗp thêm cuộc sống tuổi già, làm cho cuộc sống cùa bỗn nhieu hưng vỗ, nhieu màu sắc...

Con người ta chiu đỗng, hóa giải và xua tan nỗi đau đỗu chỗi có thử dỗa vào chính mình. Thôi gian là vỗ thử y thuộc giải nhốt, quan trung là khi đau buộn bỗn chén cách sống thử nào.

Tại sao khi vỗ giải người ta hay hoài cùu (hay nhỗi lối chuyễn xa xa) ? Đỗn nhung năm cuoi đỗi, người ta đã đi đỗn cuoi con đỗi sô nghiêp, vinh quang xá a kia đã tru thành mây khói xa vỗi, đã đỗi ngô sân ga cuoi, tâm linh cùn trong lành, tinh thần cùn thăng hoa, người ta muộn tìm lối nhung tình cảm chân thành. Võ lối chén xa, glop lối người thân yêu, cùng nhau cùi nhung

Đức mú thuú nhú, cúng bún húc nhú lúi niúm vui thúi trai trú, cú nhú vúy múi túm lúi đúlc cúm giúc cúa mút thúi đúy súc súng. Quúy trúng vú và đúlc đúm múnh trong nhúng túnh cúm chún thúnh lú mút niúm vui lún cúa tuúi giúa.

Núu bún dú cú hút súc múnh vún khúng thú thay đúi túnh trúng khúng húài lúng thú múc kú núo! Đú cúng lú mút sú giúi thoút. Chúng viúc gúi cú múnh đúlc, quúl ngút vúi khúng bao giú ngút.

Sinh, lúo, bún, tú, lú qui luút lú đúi, khúng chúng lúi đúlc. Khi thún chút gúi thú thanh thún mút dúu chúm hút thút trún.